

Sygnatura akt VIII Ga 352/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górska

Sędziowie: SO Robert Bury (spr.)

SR del. Jakub Idziorek

Protokolant: stażysta Paulina Rynkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.

przeciwko T. M.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 22 marca 2016 roku, sygnatura akt XI GC 451/14

I. oddała apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

(...)A. R. B.

Sygn. akt: VIII Ga 352/16

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. wniosła przeciwko T. M. pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 9 sierpnia 2012 roku w sprawie XIII Ns Rej KRS (...) opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 listopada 2012 (sygn. akt VIII Ga 344/12). Uzasadniając roszczenie podniosła, że pozwana na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego jest uprawniona do zapoznania się z wyszczególnionymi dokumentami. Wierzycielowi okazano całą dokumentację posiadaną przez dłużnika w zakresie wynikającym z opisanego postanowienia sądu, części wymienionych dokumentów nie okazano, ponieważ nie istnieją.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa twierdząc, że postanowienie z 9 sierpnia 2012 roku nie zostało dotychczas w całości zrealizowane, wskazała dokumenty, które nie zostały jej okazane. Zaprzeczyła, jakoby nieudostępnione załączniki i faktury nie istniały.

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 22 marca 2016 roku w sprawie XI GC 451/14 pozbawiono wykonalności tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin -Centrum w Szczecinie Wydziału XIII (...) Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 9 sierpnia 2012 roku (sygn. akt XIII Ns Rej KRS 16194/11/031) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydziału Gospodarczego z dnia 26 listopada 2012 roku (sygn. akt VIII Ga 344/12) w części tj. co do punktu I podpunkt 1 w zakresie faktur od 2001 roku do czerwca 2004 roku zaksięgowanych na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (nr konta 203 wg „Planu kont spółdzielni mieszkaniowej” K. D., konto przeciwstawne 241), w pozostałej części oddalono powództwo oraz odstąpiono od obciążenia pozwanej kosztami procesu.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu I instancji stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2012 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego zobowiązał zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej Ś. w S. do umożliwienia wnioskodawcy T. M. zapoznania się z następującymi dokumentami:

1. wszystkimi fakturami od 2001 roku do roku 2011 włącznie zaksięgowanymi na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (nr konta 203 wg planu kont spółdzielni mieszkaniowej (...), konto przeciwstawne 241);
2. wszystkimi nieudostępnionymi umowami i fakturami potwierdzającymi wydatki ujęte w zestawieniu kosztów i przychodów za okres od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku dla budynku przy ul. (...) w pozycjach nr:
 - 500-01-17 (koszty obsługi mienia i obsługi technicznej)
 - 500-01-33 (koszty ogólne spółdzielni);
3. wszystkimi nieudostępnionymi umowami i fakturami potwierdzającymi wydatki ujęte w zestawieniu kosztów i przychodów za okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku dla budynku przy ul. (...) w pozycjach nr:
 - 500-01-14 (koszty wdrożenia ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych)
 - 500-01-17 (koszty obsługi mienia i obsługi technicznej)
 - 500-01-18 (odpis na fundusz remontowy)
 - 500-01-19 (odpis na fundusz modernizacji)
 - 500-01-23 (podatek od nieruchomości)
 - 500-01-24 (ubezpieczenia majątkowe)
 - 500-01-33 (koszty ogólne Spółdzielni)
 - 500-01-35 (karty lokali z konta 249-08/o. (...))

Sposób udostępniania dokumentów wnioskodawczyni określono w ten sposób, że:

- dokumenty będą udostępniane 1 lub 2 razy w każdym tygodniu każdorazowo w terminie uzgodnionym przez strony w czasie przynajmniej po 5 godzin dziennie, poczynając od tygodnia następującego po uprawomocnieniu się postanowienia,
- dokumenty będą udostępnione według kolejności określonej w postanowieniu sądu,
- dokumenty będą udostępniane w oryginale w formie papierowej ze wszystkimi załącznikami,
- uczestnik udostępni wnioskodawczyni pomieszczenie ze stołem i krzesłem,

- wnioskodawczyni zapoznaje się z dokumentami poprzez czytanie, robienie notatek, w tym w formie zapisu na urządzeniu elektronicznym.

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2012 roku Generalny Inspektor Danych Osobowych uchylił zaskarżoną decyzję z dnia 13 grudnia 2011 roku i nakazał powódce udostępnienie na rzecz T. M. i P. B. danych osobowych członków Spółdzielni Mieszkaniowej, którzy są osobami fizycznymi w zakresie ich imion i nazwisk oraz miejsca zamieszkania, wysokości zadeklarowanych i wniesionych udziałów, wysokości wniesionych wkładów, ich rodzaju i zmiany tych danych, daty przyjęcia w poczet członków, daty wypowiedzenia członkostwa i jego ustania. Decyzją z dnia 13 sierpnia 2014 roku Generalny Inspektor Danych Osobowych utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 2 lipca 2014 roku o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy w sprawie o sygn. akt VIII Ga 344/12 nadał postanowieniu Sadu Rejonowego Szczecin-Centrum w S. z dnia 9 sierpnia 2012 roku sygn. akt XIII Ns Rej KRS (...) klauzulę wykonalności uprawniającą do egzekucji w zakresie punktu I, II i IV.

Sąd I instancji ustalił, że 11 września 1997 zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. podjął uchwałę nr 10/97 w sprawie instrukcji obiegu i kontroli dokumentów finansowo-księgowych. Powódka wystawiła dokument „jednolity rzeczowy wykaz akt dla Spółdzielni Mieszkaniowej (...).

23 listopada 2012 roku powódka okazała pozwanej faktury za okres od czerwca 2004 roku do 2011 roku zaksięgowane na koncie „Rozliczenie z członkami i nabywcami lokali”, które w zakładowym planie kont spółdzielni mieszkaniowej (...) w S. oznaczone jest numerem „241”. Na koncie 241 w okresie od stycznia 2001 roku do czerwca 2004 roku nie były zaksięgowane faktury. Przed czerwcem 2004 roku jedynymi dokumentami potwierdzającymi wpłatę na rzecz powódki z tytułu „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” były potwierdzenia przelewu. Powódka przechowywała potwierdzenia przelewu przez okres 5 lat. Konto 203 w latach 2001- 2004 pozostawało puste i nadal takie jest. Sporządzony został dokument dotyczący opisu konta 203 w „Planie kont spółdzielni mieszkaniowej” K. D..

30 listopada 2012 roku powódka okazała pozwanej umowy i faktury ujęte w zestawieniu kosztów i przychodów za okres od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku dla budynku przy ul. (...) w pozycjach nr 520/500-01-17 i 550/500-01-33 (zestawienie faktur i umów zostało ujęte w syntetycznym zestawieniu obrotów i sald od stycznia 2009 roku do grudnia 2009 roku). W dalszej kolejności powódka okazała pozwanej wszystkie nieudostępnione umowy i faktury potwierdzające wydatki ujęte w zestawieniu kosztów i przychodów za okres 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku dla budynku przy ul. (...) w pozycjach nr: - wszystkie posiadane przez powódkę umowy i faktury za okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku, ujęte w zestawieniu w pozycjach: 500-01-14, 500-01-17, 500-01-18, 500-01-23, 500-01-24, 500-01-33 oraz 500-01-35 (zestawienie faktur i umów zostało ujęte w syntetycznym zestawieniu obrotów i sald od stycznia 2010 roku do grudnia 2010 roku).

13 grudnia 2012 roku powódka okazała pozwanej: umowę zlecenia nr (...), umowę zlecenia nr (...), umowę zlecenia nr (...), umowę zlecenia nr (...). Następnie w dniach 3 stycznia 2013 roku, 11 stycznia 2013 roku i 11 kwietnia 2013 roku powódka okazała pozwanej umowy o pracę wraz ze zmianami dotyczące pracowników spółdzielni. W dniu 18 stycznia 2013 roku okazano pozwanej umowy o pracę wraz ze zmianami i oświadczeniami o wypowiedzeniu umów pracownikom.

15 marca 2013 roku udostępniono pozwanej następujące dokumenty: umowę do PK 1938 ((...)), umowę z firmą (...) za 2010 r., umowy do faktury (...) (ZU- (...)), załączniki do faktury nr (...) i umowy nr (...) z Wartek, załączniki do faktury nr (...) i umowy nr (...) z Wartek, ZU (...), umowę nr (...) z firmą (...), dot. ZU- (...) PK- (...) umowę z firmą (...) i załączniki do protokołu odbioru, dot. ZU- (...), PK- (...) umowę z D., dot. ZU- (...), PK- (...), umowę nr (...) z P..

11 kwietnia 2013 roku powódka udostępniła pozwanej (...) dla pracowników SM, UZP dla SM, regulamin premiowania. W dniu 24 czerwca 2014 roku powódka udostępniała pozwanej Instrukcję obiegu i kontroli dokumentów finansowo-księgowych (zatwierdzonej uchwałą Zarządu nr 10/97 z dnia 11 września 1997 r.).

W dniu 27 czerwca 2014 roku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zakończył z dniem 27 czerwca 2014 roku postępowanie egzekucyjne wszczęte doręczeniem zobowiązanemu tytułu wykonawczego znak: (...) z dnia 9 sierpnia 2013 roku z uwagi na uznanie, że obowiązek o charakterze niepieniężnym wskazanym w tym tytule został przez zobowiązanego wykonany.

Postanowieniem z 3 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział VI Egzekucyjny zakończył postępowanie co do punktu I podpunktu 1 w zakresie udostępnienia wierzycielce wszystkich faktur od lipca 2004 roku do roku 2011 włącznie zaksięgowanych na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (nr konta 203 wg „Planu kont spółdzielni mieszkaniowej” K. D., konto przeciwstawne 241) oraz co do punktu I podpunktu 2, 3, i 4 tytułu wykonawczego. Nadto wyznaczono dłużnikowi termin 3 miesięcy liczony od dnia otrzymania postanowienia do udostępnienia wierzycielce T. M. wskazanych w punkcie I podpunkcie 1) postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 9 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt XIII Ns Rej KRS 1694/11/031, następujących dokumentów: wszystkich faktur od 2001 do czerwca roku 2004 włącznie zaksięgowanych na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (nr konta 203 wg „Planu kont spółdzielni mieszkaniowej” K. D., konto przeciwstawne 241).

Zażalenia obu stron na wskazane postanowienie zostały oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 3 czerwca 2015 roku. Pozwana wносиła o wykładnię orzeczenia, jej żądanie zostało oddalone przez Sąd Rejonowy i Sąd Okręgowy.

Sąd I instancji uznał, że powódka sporządziła dokumenty w postaci planów kont oraz ewidencji analitycznej obrotów i sald, wymieniając przy tym szczegółowo numery tych kont, a nadto również wykazy dokumentów zaksięgowanych dla kont: 804-00, 805-00.

Uznając powództwo za częściowo uzasadnione Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oparł się na treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Znaczna część dokumentów została wyłączona z zakresu tytułu wykonawczego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 3 lutego 2015 roku (sygn.. akt VI Co 944/14) stwierdzającym wykonanie obowiązku i zakończenie postępowania egzekucyjnego. Dłużnik traci prawo wytoczenia powództwa przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela świadczenia objętego tytułem wykonawczym, gdyż celem powództwa opozycyjnego jest udaremnienie możliwości przeprowadzenia jakiegokolwiek egzekucji. W razie wyegzekwowania należności powództwo opozycyjne jest bezprzedmiotowe, co skutkowało jego oddaleniem w części odnoszącej się do dokumentów wskazanych w punkcie I. postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum z dnia 3 lutego 2015 roku (sygn.. akt VI Co 944/14).

W odniesieniu do faktur od 2001 roku do czerwca 2004 roku Sąd Rejonowy wskazał, że postanowienie z dnia 9 sierpnia 2012 roku zobowiązywało zarząd powódki do umożliwienia wnioskodawcy T. M. zapoznania się z wszystkimi fakturami od 2001 roku do roku 2011 włącznie zaksięgowanymi na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (nr konta 203 wg planu kont spółdzielni mieszkaniowej) K. D. (konto przeciwstawne 241). Podkreślił, że udostępnieniu podlegały wyłącznie dokumenty zaksięgowane na tym jednym koncie (użyto liczby pojedynczej). Dalej sprecyzowano jego numer 203 oraz dookreślono przez konto przeciwstawne nr 241. W konsekwencji za nieuzasadnione uznał oczekiwanie przez pozwaną udostępnienia jej „wszystkich kont księgowych spółdzielni na których księgowała rozliczenia z członkami i nabywcami za okres od stycznia 2001 roku do czerwca 2004 roku”. Jako właściwą interpretację postanowienia z dnia 9 sierpnia 2012 roku uznał obowiązek okazania pozwanej wszystkich faktur powstałych w latach 2001-2011, zaksięgowanych na tym jednym koncie. Na wynik sprawy nie mogą mieć zatem wpływu te faktury, które powinny zostać na tym koncie zaksięgowane, a nie są.

Na podstawie uznanych za wiarygodne zeznań świadków G. K. i D. W. Sąd uznał, że konto 241 dotyczyło księgowania wpłat na wkłady mieszkaniowe i pierwsze faktury odnotowano na nim w lipcu bądź sierpniu 2004 roku po wejściu w życie ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług. Wcześniej konto to było utworzone zgodnie z planem H. D., ale nie było wykorzystywane. Puste było w spornym okresie i jest nadal konto nr 203. Pozwana nie

wskazywała na istnienie jakichkolwiek faktur na tym koncie, podawała natomiast, podobnie jak świadek B., inne numery kont.

W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, że powódka okazała wszystkie faktury powstałe za lata 2001-2011 zaksięgowane na koncie wskazanym w punkcie I 1 postanowienia z dnia 9 sierpnia 2012 roku, a skoro na tym koncie księgowano wyłącznie faktury od lipca 2004 roku, to oczywistym jest, że nie jest możliwe okazanie faktur za okres wcześniejszy. W związku z powyższym postanowienie z dnia 9 sierpnia 2012 roku uznano za pozbawione wykonalności w zakresie obejmującym pkt I 1 i faktur za okres od 2001 roku do czerwca 2004 roku.

Wyrok został zaskarżony apelacją przez pozwaną w części w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1., wyrokowi zarzucono:

- naruszenie art. 354 §1 k.c. przez błędną wykładnię treści zobowiązania dłużnika, wynikającego z pkt 1. podpunktu 1. postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie XIII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 9 sierpnia 2012 roku, sygn. akt. XIII Ns Rej KRS 16194/11/031 niezgodnego z zasadami języka polskiego i celem społeczno-gospodarczym zobowiązania, skutkujące częściowym pozbawieniem wykonalności tytułu wykonawczego, w zakresie nie znajdującym uzasadnienia w jego treści;
- naruszenie art. 459 § 1 i 2 k.c. przez jego niezastosowanie wyrażające się nieuwzględnieniem wniosku pozwanej zawartego w piśmie z dnia 3 lipca 2015 roku o zobowiązanie powódki na podstawie art. 459 § 1 i 2 k.c. do złożenia pisemnego zapewnienia przed Sądem, w którym jednoznacznie wskaże ona numery wszystkich kont księgowych, na których w latach 2001 - 2011 księgowała faktury dokumentujące „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali”, części opisowej planu kont dłużnika, analityki szczegółowej kont, na których księgowano rozliczenia z członkami i nabywcami lokali oraz uzupełnienia informacji zawartych w załącznikach do pisma Spółdzielni z dnia 5 maja 2015 roku do stanu zgodnego z prawem, skutkujące nieustaleniem w procesie kompletnego spisu faktur należących do zbioru dokumentów wskazanych w pkt. I podpunkcie 1 postanowienia Sądu z dnia 9 sierpnia 2012 roku i tym samym przedwczesnego częściowego pozbawienia wykonalności tytułu egzekucyjnego;
- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 207 § 3 i 6 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. przez zwrot pisma pozwanej z dnia 3 lipca 2015 roku zawierającego jedynie uszczegółowienie wniosku dowodowego (wraz z uzasadnieniem) zawartego w odpowiedzi na pozew, przesłanego do Sądu w związku z niewykonaniem przez powódkę wniosku pierwotnego, co skutkowało nieustaleniem przez Sąd zbioru faktur objętych zobowiązaniem powódki określonym w pkt I podpunkcie 1 postanowienia Sądu z dnia 9 sierpnia 2012 roku;
- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 365 §1 k.p.c. w zw. z art. 366 k.p.c. przez zignorowanie ustaleń faktycznych Sądu stanowiących bezpośrednio podstawę rozstrzygnięcia zawartego w tytule wykonawczym - „uczestnik nie negował faktu istnienia dokumentów, których udostępnienie wnioskodawcy jest przedmiotem niniejszej sprawy” oraz odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla niniejszego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych - „powódka okazała wszystkie faktury powstałe za lata 2001-2011 zaksięgowane na koncie wskazanym w punkcie 11 postanowienia z dnia 9 sierpnia 2012 roku. Jeżeli więc na tym koncie księgowano wyłącznie faktury od lipca 2004 roku to oczywistym jest, że nie jest możliwe okazanie faktur za okres wcześniejszy” skutkujące częściowym pozbawieniem wykonalności tytułu egzekucyjnego mimo, iż ustalony przez Sąd brak faktur od 2001 roku do czerwca 2004 roku zaksięgowanych na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” musiał istnieć już przed wydaniem tytułu egzekucyjnego i nie został podniesiony przez stronę powodową w procesie o nakazanie udostępnienia dokumentów, zaś z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia doszło do prekluzji materiału faktycznego sprawy, w której orzeczenie zostało wydane, co skutkuje zakazem ponownego jej badania;
- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 229 k.p.c. przez pominięcie istotnych dla sprawy faktów wielokrotnie przyznanych przez powódkę, gdzie bez wątpliwości stwierdza ona, iż wpłaty wkładów pieniężnych z tytułu rozliczeń z członkami i nabywcami lokali księgowano na koncie księgowym grupa 8 lub zamiennie zespołu (...), oraz pominięcie twierdzeń pozwanej, iż nie udostępniono jej faktur zaksięgowanych na koncie 8, a w ramach

postępowania egzekucyjnego (...) nie udostępniono nawet wydruków analitycznych z kont 804, 805 i 805 za okres od 2001 do 2004 roku, co jednoznacznie wskazuje na bezpodstawne przyjęcie przez Sąd, że Spółdzielnia wykonała zobowiązanie w zakresie pkt. 1 ppkt 1 postanowienia Sądu z dnia 9 sierpnia 2012 roku;

- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 §1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na braku wszechstronnej oceny dowodów jako całości, wybiórczym traktowaniu materiału dowodowego i pomijaniu dowodów, które niejako nie wpasowują się w wersję wydarzeń przyjętą przez Sąd jak np.:

a) wykazy dokumentów dla konta 804 i 805 powódki dla roku 2001, 2002, 2003, i 2004 (k. 606-690, 759-783, 850-873, 933-939) jednoznacznie wskazujące, iż na kontach tych księgowano tzw. faktury wewnętrzne (memoriały - symbol 01) potwierdzające rozliczenia z członkami i nabywcami lokali, co w połączeniu z faktem, iż faktury te nie były udostępnione pozwanej, musiało prowadzić do logicznego wniosku o niewykonaniu zobowiązania;

b) lista kodów i symboli w ewidencji analitycznej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) (k. 989-991) pozwalająca na odczytanie symboli zawartych w treści załączników, załączonych przez powódkę do akt sprawy w ramach realizacji wniosków dowodowych pozwanej i ustalenie, że na koncie np. grupy 8 księgowano faktury wewnętrzne, które nie zostały okazane pozwanej, potwierdzające wpłatę wkładów od nabywców lokali, co miało istotny wpływ na treść wyroku,

c) zeznania G. K., która jednoznacznie wskazała, iż rozliczenia z nabywcami lokali poprzez „wpłaty wkładów odnotowane były na kontach 804 gdy był to wkład mieszkaniowy, 805 gdy był to wkład budowlany na lokale mieszkalne i garaże, 806 na lokale użytkowe” (k. 506);

d) instrukcja obiegu i kontroli dokumentów finansowo - księgowych (k. 352-386) oraz Jednolity rzeczowy wykaz akt dla Spółdzielni Mieszkaniowej (...) (k. 387-396) z których jednoznacznie wynika, iż powódka jest zobowiązana archiwizować co najmniej przez 50 lat faktury i inne dokumenty księgowe stanowiące podstawę wpisu w księgach prowadzonych za pomocą komputera zawierających Kartoteki wkładów mieszkaniowych i Rozliczenia wkładów mieszkaniowych, gdyż stanowią one kategorię archiwalną B50;

e) plany kont powódki z roku 2001, 2002, 2003, 2004 (k. 519-537, 691-702, 748-795, 874-889) wskazujące, iż rozliczenia z członkami i nabywcami lokali w latach 2001 - 2004 księgowała ona na kontach księgowych z grupy 8 o różnych numerach subkont niekoniecznie odpowiadających wzorcowemu planowi kont zaproponowanemu przez D. jak np.

- 805-05 (...). (...). - GARAŻE;
- 807-00 (...). (...). (...). (...). (...).;
- 808-00 ZMNIEJSZ. FUND. (...). Z (...). UMORZEŃ;
- 809-00 BONIFIKATY Z WYKUPU MIESZKAŃ (w planie kont 2001);
- 809-01 BONIFIKATY 50% Z WYKUPU MIESZKAŃ (w planie kont 2001) lub ZALICZKI NA WKŁADY MIESZKANIOWE (w planach kont 2002 - 2004);
- 814-00 Ratalna spłata wkładów mieszkaniowych - lokatorskie,
- 815-00 Ratalna spłata wkładów budowlanych - własnościowe;
- 824-00 LOKATORSKIE KREDYTY BANKO WE DO DŁUG.;

- 825-00 WŁASNOŚCIOWE KRED. DO DŁUGOTERMINOWEJ SPŁATY;
- 856-01-04 WPLYWY OS. 1-ZE SPRZEDAŻY MIESZKAŃ;
- 856-02-04 WPLYWY OS. 2-ZE SPRZEDAŻY MIESZKAŃ;
- 858-00 FUNDUSZ NA (...). (...);
- 858-02 Wpływy z tytułu spłat rat kredytu oraz
- 724-03 Pozostała sprzedaż - KSIĘGI WIECZYSTE,

a w związku z oddaleniem wniosku dowodowego pozwanej zawartego w zwróconym przez Sąd piśmie z dnia 3 lipca 2015 roku o zobowiązanie powódki do załączenia do akt sprawy analityki szczegółowej ww. kont wskazanych w planach kont Spółdzielni Mieszkaniowej (...) za lata 2001-2004 niemożliwe było ustalenie spisu faktur zaksięgowanych na ww. kontach dotyczących rozliczeń z członkami i nabywcami lokali, co skutkowało ich nieudostępnieniem pozwanej i wpłynęło na treść wyroku.

Powódka domagała się oddalenia apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

1. Apelacja jest bezzasadna. Ponowne rozpoznanie sprawy w postępowaniu apelacyjnym, wyrażające się w ustaleniu stanu faktycznego i ocenie zasadności roszczenia na podstawie prawa materialnego prowadzi do wniosków analogicznych, jak przedstawione przez Sąd I instancji. Sąd Odwoławczy przyjmuje ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny za własne ustalenia, bez konieczności ponownego jego przytaczania; podobnie ocena dowodów przedstawiona przez Sąd I instancji jest pełna, logiczna i pozbawiona dowolności (por. przykładowo wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 1998 roku, III CKN 284/97, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 roku, I CSK 147/05 i cytowana tam judykatura Sądu Najwyższego). Materialnoprawna ocena powództwa wyrażona przez Sąd Rejonowy jest prawidłowa, Sąd Okręgowy uznaje ją za wyczerpującą i odwołuje się do niej, bez ponownego przytaczania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2006 roku, IV CK 380/05).

2. Stosownie do art. 840 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy. Jedną z okoliczności skutkującą pozbawieniem tytułu wykonawczego wykonalności, którym jest orzeczenie sądu, jest wykonanie zobowiązania stwierdzonego tym tytułem. Wyrok Sądu pierwszej instancji został zaskarżony w zakresie pkt 1., którym pozbawiono wykonalności tytuł wykonawczy w części, mianowicie w zakresie faktur od 2001 roku do czerwca 2004 roku zaksięgowanych na koncie „rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (numer konta 203 wg „Planu kont spółdzielni mieszkaniowej” K. D., konto przeciwstawne 241). Istota rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji i Sądu drugiej instancji, rozpoznającego sprawę ponownie merytorycznie, sprowadza się do ustalenia, czy powódka udostępniła (okazała) pozwanej dokumenty - faktury od 2001 roku do czerwca 2004 roku zaksięgowane na oznaczonym koncie, stosownie do treści punktu I. ppkt 1) postanowienia sądu rejestrowego.

3. Skonkretyzowanie w tytule wykonawczym okresu wystawienia faktur - od 2001 roku do 2011 roku nie oznacza, że w każdym z tych lat strona powodowa wystawiała faktury. Obowiązek okazania faktur wystawionych w latach 2001 do 2011 oznacza obowiązek okazania wystawionych faktur, jeżeli w jakimś okresie od 2011 roku do czerwca 2014 roku nie wystawiano faktur, oczywiście nie istnieje obowiązek ich okazania. Powinność okazania faktur za lata 2001 do 2011 wygasa, jeżeli powódka okazała wszystkie faktury wystawione w tym czasie, rozumianym jako jeden nieprzerwany okres. Postanowienie sądu rejestrowego należy rozumieć w ten sposób, że określono okres wystawiania faktur, co nie jest podstawą do wniosku, że w każdym roku albo w każdym dniu wymienionego okresu wystawiano faktury.

Odmienne interpretacja przedstawiona przez pozwaną sprowadza się do niemożliwego do zaakceptowania wniosku, że powódka jest zobowiązana do okazania faktur, których nie wystawiła.

4. Okazanie pozwanej wszystkich faktur wystawionych w latach od 2001 do 2011 po powstaniu tytułu egzekucyjnego jest właśnie zdarzeniem, które powoduje wygaśnięcie obowiązku stwierdzonego tym tytułem. Z tych przyczyn zarzut IV. apelacji naruszenia art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. jest bezzasadny. Zarzut naruszenia normy art. 366 k.p.c. nie jest adekwatny do stanu sprawy; przepis reguluje negatywny aspekt prawomocności materialnej, którego skutki procesowe polegają przede wszystkim na wyłączeniu możliwości powtórnego rozpoznania sprawy o tym samym przedmiocie, więc przy tej samej podstawie faktycznej i tym samym żądaniu, między tymi samymi stronami. Pozytywny aspekt prawomocności materialnej orzeczeń wyraża się w związaniu Sądu treścią innego orzeczenia wydanego między tymi samymi stronami - art. 365 k.p.c.; Sąd pierwszej instancji nie naruszył wskazanego przepisu. Moc wiążącą zachowuje sentencja postanowienia sądu rejestrowego statuująca obowiązek okazania faktur za lata od 2001 do 2011, co nie oznacza, że w każdym z tych lat, albo w każdym w dniu w tym okresie powódka wystawiała faktury. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2012 roku, IV CSK 67/12, stwierdzono, że związanie treścią prawomocnego orzeczenia oznacza nakaz przyjmowania przez podmioty wymienione w art. 365 § 1 k.p.c., że w objętej orzeczeniem sytuacji faktycznej, stan prawny przedstawia się tak, jak to wynika z sentencji wiążącego orzeczenia. W konkretnym przypadku związanie to rozciąga się na motywy wyroku w takich granicach, w jakich stanowią one konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia niezbędne dla wyjaśnienia jego zakresu, w jakim indywidualizują one sentencję - jako rozstrzygnięcie o przedmiocie sporu. Wyrazem statuowanej tym przepisem prawomocności materialnej orzeczenia jest konieczność brania jej pod uwagę w kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się dana kwestia, która nie może podlegać już ponownemu badaniu. Należy podkreślić, że moc wiążącą z perspektywy kolejnych postępowań uzyskują jedynie ustalenia stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. Sąd rejestrowy zobowiązał powódkę do okazania faktur wystawionych w latach 2001 do 2011, ale nie ustalił, że w każdym z tych lat wystawiane były faktury. Innymi słowy sąd rejestrowy mógł zobowiązać powódkę do okazania faktur wystawionych w określonym przedziale czasowym, bez szczegółowego ustalenia, czy w poszczególnych latach wystawiono faktury. Ustalenie, czy w każdym roku wystawiono faktury było zbędne (nie stanowiło podstawy faktycznej) do zobowiązania powódki do okazania faktur wystawionych w określonym czasie, więc w latach od 2001 do 2011 roku.

Sąd pierwszej instancji i Sąd odwoławczy nie ustaliły, że nie istnieje obowiązek okazania faktur wystawionych w latach 2001-2011; przeciwnie, przyjmując oczywiście istnienie tego obowiązku ustalono jednocześnie, że powódka okazała pozwanej wszystkie faktury wystawione w tym okresie. Ustalenie to nie stoi w sprzeczności z treścią tytułu egzekucyjnego. Trafnie pozwana stwierdza w apelacji, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego dochodzi do prekluzji materiału dowodowego stanowiącego podstawę jego wydania; Sąd pierwszej instancji nie stwierdził jednak, że nie istnieje obowiązek okazania faktur za okres od 2001 do 2011 roku; stwierdzono jedynie, że obowiązek ten wygasł wskutek wykonania. Nie powołano się na okoliczności, które istniały przed powstaniem tytułu, więc na niewystawianie faktur księgowanych na oznaczonym koncie w latach od 2001 do czerwca 2004 roku. Bez znaczenia pozostaje, że powódka w postępowaniu przed sądem rejestrowym nie wskazywała, że nie posiada dokumentów wystawianych w określonych latach w okresie od 2001 do 2011 roku.

5. Zasadniczego znaczenia nabiera interpretacja sformułowania faktura, użyta przez Sąd w tytule egzekucyjnym. Zupełnie niezrozumiałe są twierdzenia pozwanej odnośnie **normatywnej** dystynkcji między fakturą i fakturą Vat. Żaden z przepisów polskiego prawa finansowego nie wprowadza rozróżnienia między fakturą i fakturą Vat. Obowiązująca obecnie ustawa z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług w art. 2 pkt 31 definiuje fakturę jako dokument w formie papierowej lub w formie elektronicznej zawierający dane wymagane ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie, a w art. 106 a i następnym posługuje się sformułowaniem „faktura” na oznaczenie dokumentu stwierdzającego ogólnie sprzedaż rzeczy (dostawę, sprzedaż egzekucyjną), świadczenie usług albo inne czynności, przy czym sprzedaż jest rozumiana odmiennie, niż w prawie cywilnym. Umowa sprzedaży dotyczy rzeczy lub praw, a ustawa o podatku od towarów i usług sprzedaż rozumie także jako świadczenie usług albo inne czynności. Cytowana ustawa używa sformułowania „faktura VAT” jedynie w art. 116 ust. 2 w odniesieniu do faktury dokumentującej nabycie produktów rolnych. Obecnie obowiązujące Rozporządzenie Ministra Finansów z

dnia 3 grudnia 2013 roku (Dz.U. z 2013 roku, poz. 1485) nosi tytuł „w sprawie wystawiania faktur”, a nie „w sprawie wystawiania faktur VAT”, a reguluje materię wystawienia faktur dokumentujących obowiązek lub brak obowiązku zapłaty podatku VAT. Rozporządzenie to posługuje się sformułowaniem faktura, a nie faktura VAT. Obecnie nie ma zatem żadnych wątpliwości, że normatywnie pojęcie faktura i fakturach VAT dotyczą jednego dokumentu, którego definicji należy szukać w cytowanych aktach prawnych.

Postanowienie sądu rejestrowego wydano, kiedy obowiązywało rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 roku w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011 roku, poz. 360). Podobnie, ten akt prawny nie posługuje się sformułowaniem faktura VAT, a jedynie faktura.

Argumentem za wprowadzeniem normatywnej dystynkcji między pojęciem faktura i faktura VAT nie jest brzmienie, wielokrotnie powoływanych przez pozwaną, § 17, 23 i 24 cytowanego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 roku. Po pierwsze, każdy z wymienionych tam wypadków uznania innych dokumentów za faktury odnosi się do podatnika albo podatku VAT (§ 23 w odniesieniu do dłużnika), każdy z punktów § 17 posługuje się terminem podatek albo podatnik. Po drugie, przepis ma charakter wyjątkowy i zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami wykładni, nie podlega wykładni rozszerzającej; a zatem z faktu, że za faktury uznano bilety jednorazowe, dokumenty dotyczące usług pośrednictwa finansowego, dowody zapłaty za przejazdy autostradami płatnymi, rachunki, o których mowa w art. 87 i art. 88 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa wystawione przez określony rodzaj podatników, a także inne dokumenty, nie wynika, że fakturami są jakiegokolwiek inne od wymienionych dokumenty wystawione przez spółdzielnie mieszkaniowe. Nie istnieje przepis prawa, który inne dokumenty wystawiane przez spółdzielnie mieszkaniowe na dowód dokonania rozliczeń z członkami spółdzielni albo nabywcami lokali do czerwca 2004 roku kwalifikował jako faktury.

Kwestionowany obowiązek okazania faktur przez stronę powodową dotyczy lat od 2001 do czerwca 2004. W okresie tym obowiązywało, między innymi, Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 roku w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, zasad wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2004 roku, poz. 971), które posługiwało się sformułowaniem faktura VAT, jednak tylko w kontekście obowiązkowego sposobu zatytułowania (oznaczenia) faktury, i tak, stosownie do § 11 tego rozporządzenia, zarejestrowani podatnicy jako podatnicy VAT czynni, posiadający numer identyfikacji podatkowej, wystawiają faktury oznaczone wyrazami (...). Oznacza to tyle, że faktury należy tytułować jako (...), więc że faktura i faktura VAT to ten sam dokument.

Nieobowiązująca ustawa z dnia 8 stycznia 1993 roku o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym w art. 6 ust. 5 stanowiła, że obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, a nie z chwilą wystawienia faktury VAT. Konsekwentnie posługiwała się sformułowaniem faktura, a sformułowanie faktura VAT zarezerwowano na obowiązkowe oznaczenie (zatytułowanie) samego dokumentu faktury. Według art. 32 ust. 1 tej ustawy, podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 2, obowiązani są wystawiać fakturę stwierdzającą w szczególności sprzedaż towarów, jej datę, cenę jednostkową bez podatku, wartość sprzedaży, kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy. Wydane na podstawie tej ustawy Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 marca 2002 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2002 roku, poz. 268) posługuje się z sformułowaniem faktura VAT jedynie na obowiązkowe oznaczenie faktury (por. § 34). Podobnie uprzednio obowiązujące Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1999 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. z 1999 roku, poz. 1245, por. § 36) sformułowanie faktura VAT używa jedynie w odniesieniu do obowiązkowej nazwy faktury.

Powyższą interpretację potwierdza również art. 87 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, zgodnie z którym, jeżeli z odrębnych przepisów nie wynika obowiązek wystawienia faktury, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą są obowiązani, na żądanie kupującego lub usługobiorcy, wystawić rachunek potwierdzający

dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi. Sprzedaż lub wykonanie usługi dokumentowane jest zatem fakturą zatytułowaną faktura VAT albo rachunkiem, jeżeli nie istnieje obowiązek wystawienia faktury.

Nie ma zatem żadnych podstaw normatywnych do utrzymywania poglądu, że począwszy od 2001 roku przedsiębiorca może wystawiać dokumenty nazywane fakturami w oderwaniu od obowiązku (jego istnienia lub nieistnienia) zapłaty podatku od towarów i usług. Zupełnie pozbawione podstaw prawnych jest stwierdzenie pozwanej, że spółdzielnia w latach od 2001 do 2004 przyjmowała wkłady pieniężne członków i księgowała je na kontach księgowych przeznaczonych do księgowania rozliczeń z członkami i nabywcami lokali, a wystawiane w wyniku takich operacji dokumenty są fakturami (przykładowo karta 1045). Nie poparte żadnym argumentem natury prawnej jest twierdzenie pozwanej, że pojęcie faktury obejmuje również memoriał, który jest rodzajem dokumentu w kartotece analitycznej oznaczony symbolem 01. Tego rodzaju dokument nie ma żadnego związku z obowiązkiem podatkowym, okoliczności decydujące o jego wystawieniu, sposób wstawienia nie jest i nie był objęte obecnie i uprzednio obowiązującą ustawą o podatku od towarów i usług i cytowanymi wyżej aktami wykonawczymi.

Do chwili wejścia w życie ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług spółdzielnie mieszkaniowe nie miały obowiązku dokumentowania ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, ustanowienia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, ustanowienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej odrębnej własności lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu oraz przeniesienia na rzecz członka spółdzielni własności lokalu lub własności domu jednorodzinnego fakturami. Wystawiane w związku z takimi czynnościami dokumenty nie były fakturami, więc nie istnieje obowiązek ich okazania pozwanej. Dopiero obecnie obowiązująca ustawa o podatku od towarów i usług w art. 7 w ust. 1 pkt 5 definiuje dostawę towarów również jako czynności wyżej wskazane, więc od dnia jej wejścia w życie istnieje obowiązek dokumentowania określonych wyżej zdarzeń gospodarczych fakturami.

6. W języku nieprawniczym faktura bywa nazywana dokumentem handlowym, wystawianym przez sprzedawcę kupującemu, dokumentującym szczegóły zawartej transakcji, przy czym zawiera dane konieczne do rozliczenia podatków (por. np. www.fidict.pl). W obrocie gospodarczym w Polsce nie występują jednak dokumenty zatytułowane albo nazywane fakturami, które nie odnoszą się do obowiązku zapłaty podatku VAT, co jest okolicznością powszechnie znaną (art. 228 § 1 k.p.c.). Normatywnie pojęcie faktura jest ściśle związane z podatkiem VAT i w tym znaczeniu zostało użyte przez sąd rejestrowy w tytule egzekucyjnym, ponieważ inne znaczenie nie pozwoliłoby na jednoznaczne określenie obowiązku.

7. Pomijając, że sąd rejestrowy użył pojęcia faktury w znaczeniu normatywnym, a nie potocznym, nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że spółdzielnia do czerwca 2004 roku wystawiała dokumenty potocznie nazywane fakturami, choćby z tej przyczyny, że czynności opisane w obecnie obowiązującej ustawie o podatku od towarów i usług w art. 7 w ust. 1 pkt 5 nie są umowami sprzedaży.

8. Pozwana pomija również treść postanowienia sądu rejestrowego z 9 sierpnia 2012 roku, którym zobowiązano powódkę do przedstawienia faktur (pkt I. 2.), oddalając wniosek w pozostałym zakresie, a wniosek pozwanej dotyczył „faktur albo dokumentów równoznacznych pełniących ich funkcję”. Moc wiążąca prawomocnego orzeczenia (art. 365 k.p.c.) wyraża się więc tym, że strona powodowa zobowiązana jest do okazania faktur, a nie innych dokumentów równoznacznych.

9. Zarzut 1. apelacji naruszenia przez sąd art. 354 § 1 k.c. przez jego błędną wykładnię nie jest adekwatny do stanu sprawy. Z uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji nie wynika, aby przepis ten był przedmiotem pogłębionej wykładni; statuuje jedynie obowiązek wykonania zobowiązania zgodnie z jego treścią. W rozpoznanej sprawie Sąd mógł naruszyć ten przepis jedynie przez jego zastosowanie i przyjęcie, że powódka wykonała zobowiązanie; argumenty wyżej wskazane decydują o bezzasadności naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 354 § 1 k.c.

10. W tym stanie rzeczy bez znaczenia pozostaje już nieprawidłowe twierdzenie pozwanej, że powódka zobowiązana jest do przedstawienia faktur stanowiących podstawę księgowania rozliczeń z członkami i nabywcami za okres

od stycznia 2001 roku do czerwca 2004 roku niezależnie od numeru konta księgowego. Dowolna interpretacja postanowienia sądu rejestrowego prezentowana przez pozwaną sprowadzała się do twierdzenia, że numer konta księgowego wskazano jedynie przykładowo. Rozstrzygnięcie tej kwestii nie ma żadnego znaczenia dla ustalenia zakresu obowiązku strony powodowej; jest oczywiste, że podstawą operacji księgowych we wskazanym wyżej zakresie nie były faktury, a jedynie do okazania faktur zobowiązana była strona powodowa. Nie ma zatem znaczenia, na jakim koncie księgowym powódka dokonywała rozliczeń z członkami i nabywcami lokali za okres od stycznia 2001 roku do czerwca 2004 roku, skoro i tak podstawą tych czynności nie były faktury. Ewidencjonowanie omawianych zdarzeń gospodarczych na koncie księgowym „grupy 8” nie ma znaczenia, skoro nie odbywało się na podstawie faktur.

11. Niezależnie od powyższego i niezależnie od nieprawidłowego rozumienia pojęcia faktura przez pozwaną, prawidłowo Sąd pierwszej instancji stwierdził, że obowiązkiem okazania objęto wyłącznie faktury zaksięgowane na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (nr konta 203 wg planu kont spółdzielni mieszkaniowej (...), konto przeciwstawne 241), skoro użyto liczby pojedynczej i sprecyzowano jego numer. Trafne jest twierdzenie Sądu Rejonowego, że postanowienie sądu rejestrowego z dnia 9 sierpnia 2012 roku określa obowiązek okazania pozwanej wszystkich faktur powstałych w latach 2001-2011, zaksięgowanych na tym jednym koncie. W szczególności prawidłowo Sąd pierwszej instancji ustalił – w odwołując się do zeznań G. K. i D. W., że konto 241 dotyczyło księgowania wpłat na wkłady mieszkaniowe i pierwsze faktury odnotowano na nim w lipcu bądź sierpniu 2004 roku po wejściu w życie ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług. Interpretacja tytułu egzekucyjnego dokonana przez pozwaną pozostaje w oderwaniu od jego treści - wskazanie numeru konta księgowego nie jest przykładowe; pozwana już w treści wniosku do sądu rejestrowego z dnia 25 maja 2011 roku wskazała numer konta księgowego (karta 1079). Zupełnie pomija także fakt, że sąd egzekucyjny postanowieniem z dnia 14 maja 2013 roku oddalił wniosek pozwanej o nakazanie ujawnienia numerów kont, na których zaksięgowano faktury dotyczące rozliczeń z członkami i nabywcami nieruchomości, innego niż konto 241, przyjmując że obowiązek ten nie wynika z treści tytułu wykonawczego.

12. Powódka okazała wszystkie faktury powstałe za lata 2001-2011 zaksięgowane na koncie wskazanym w punkcie I. 1. postanowienia sądu rejestrowego z dnia 9 sierpnia 2012 roku i jest to zdarzenie, które miało miejsce po powstaniu tytułu egzekucyjnego i stanowi fakt uzasadniający powództwo opozycyjne.

13. Powyższa konstatacja nie pozostaje w sprzeczności z postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie 3 lutego 2015 roku, którym zakończono postępowanie co do punktu I. podpunktu 1. w zakresie udostępnienia wierzycielce wszystkich faktur od lipca 2004 roku do roku 2011 włącznie zaksięgowanych na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (nr konta 203 wg „Planu kont spółdzielni mieszkaniowej” K. D., konto przeciwstawne 241) oraz co do punktu I podpunktu 2, 3, i 4 tytułu wykonawczego i którym wyznaczono dłużnikowi termin 3 miesięcy liczony od dnia otrzymania postanowienia do udostępnienia wierzycielce T. M. wskazanych w punkcie I podpunkcie 1) cytowanego postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 9 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt XIII Ns Rej KRS 1694/11/O31 wszystkich faktur od 2001 do czerwca roku 2004 włącznie zaksięgowanych na koncie „Rozliczenia z członkami i nabywcami lokali” (nr konta 203 wg „Planu kont spółdzielni mieszkaniowej” K. D., konto przeciwstawne 241). Sąd egzekucyjny nie miał możliwości stwierdzenia zakończenia postępowania egzekucyjnego we wskazanym zakresie i nie jest jednocześnie uprawniony do ustalenia, że po powstaniu tytułu nastąpiło zdarzenie skutkujące wygaśnięciem obowiązku. W postępowaniu o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności sąd ustala jako przesłankę wygaśnięcia obowiązku jego wykonanie, co nastąpiło w rozpoznanej sprawie.

14. Wbrew twierdzeniom pozwanej, w sprawie nie znajduje zastosowania norma art. 459 k.c., ponieważ powódka nie była zobowiązana do wydania zbioru rzeczy lub masy majątkowej albo do udzielenia wiadomości o zbiorze rzeczy lub o masie majątkowej. Obowiązek strony powodowej określono jako „udostępnienie” w znaczeniu okazanie dokumentów, a nie ich wydanie (przeniesienie posiadania), ponadto w tytule egzekucyjnym nie wskazano obowiązku powódki udzielenia wiadomości o zbiorze rzeczy lub o masie majątkowej. Faktury wystawione w latach 2001 - 2004 nie stanowią zbioru rzeczy ani masy majątkowej w rozumieniu cytowanego przepisu. W szczególności nie są znane przyczyny, z powodu których pozwana utrzymuje, że istnieje obowiązek powódki wskazania wszystkich numerów kont

księgowych, na których w latach 2001-2011 księgowano faktury dokumentujące rozliczenia z członkami i nabywcami lokali oraz udzielenia innych informacji szczegółowo wymienionych w apelacji. Zarzut apelacji naruszenia art. 459 k.c. jest oczywiście bezpodstawny (zarzut II. apelacji).

15. Zgodnie z art. 162 k.p.c., strony mogą w toku posiedzenia, a jeżeli nie były obecne, na najbliższym posiedzeniu zwrócić uwagę sądu na uchybienia przepisom postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu, przy czym stronie, która zastrzeżenia nie zgłosiła, nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania. Sąd odwoławczy może korygować ewentualne uchybienia procesowe sądu I instancji jedynie na zarzut strony wyrażony w środku odwoławczym i tylko wtedy, gdy strona w trybie art. 162 k.p.c. zwróciła temu sądowi uwagę na te uchybienia (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2008 roku, III CZP 50/08, uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 roku, III CZP 55/05). Innymi słowy uchybienia, na które nie zwrócono uwagi przed sądem pierwszej instancji (art. 162 k.p.c.), uchylają się spod jakiegokolwiek kontroli instancyjnej (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2008 roku, III CZP 49/07). Pozwana nie zgłosiła zastrzeżenia dotyczącego uchybienia przez Sąd przepisom postępowania, tj. art. 207 § 3 i 6 k.p.c. i 227 k.p.c. w następstwie czego miało dojść o nieprawidłowego zwrotu pisma pozwanej z dnia 3 lipca 2015. Zarzut naruszenia wskazanych przepisów postępowania nie podlega zatem rozpoznaniu przez Sąd odwoławczy w toku postępowania apelacyjnego. Na marginesie można jedynie zauważyć, że pismo pozwanej z 3 lipca 2015 roku dalece przekraczało ramy „wyłącznie wniosku o przeprowadzenie dowodu” (expressis verbis art. 207 § 3 k.p.c.), co uprawniało przewodniczącego do zwrotu pisma. Ewentualna realizacja wniosków pozwanej nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia. Zarzut III. apelacji jest zatem bezzasadny.

16. Sąd pierwszej instancji nie mógł naruszyć art. 229 k.p.c. (zarzut V. apelacji), ponieważ nie było takiej sytuacji aby Sąd nie przyjął za ustalone określonych faktów, mimo ich przyznania. Sąd pierwszej instancji po prostu nie ustalił tych faktów, uznając je za niemające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i ta konstatacja jest prawidłowa. Intencje apelującej należy odczytać jako wytknięcie błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na nieustaleniu faktów istotnych dla rozstrzygnięcia. Fakt, czy na koncie księgowym „grupa 8” księgowano wpłaty wkładów pieniężnych z tytułu rozliczeń z członkami i nabywcami lokali i czy nie udostępniono pozwanej faktur księgowanych na koncie 8 (pomijając ustalenie, czy fakty te miały miejsce) nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Po pierwsze, z tytułu egzekucyjnego wynika, że powódka jest zobowiązana do okazania faktur, a te, w rozważanym zakresie, nie były wystawiane do czerwca 2004. Po drugie, obowiązek dotyczy ściśle określonego konta księgowego, a nie kont „grupy 8”, pomijając ustalenie, jakie zdarzenia gospodarcze były na tych kontach ewidencjonowane.

17. Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. jest bezzasadny (zarzut 6. apelacji). Wbrew twierdzeniom apelującej, jak wykazano, memoriały nie są fakturami (podpunkt a). Zdarzenia gospodarcze księgowane na koncie grupy 8, również jak wykazano wyżej, nie mają znaczenia w kontekście treści tytułu egzekucyjnego (podpunkt b). W rozważanym zakresie rozliczeń, podstawą księgowani na kontach grupy 8 nie były faktury, ponieważ tych nie wystawiano, a memoriał (symbol 01) nie jest fakturą. Powódka została zobowiązana do okazania faktur, a nie informacji o rozliczeniach z nabywcami lokali, dlatego zeznania G. K. w zakresie wskazywanym przez apelującą (podpunkt c) nie mają znaczenia. Instrukcja obiegu i kontroli dokumentów finansowo - księgowych (k. 352-386) oraz jednolity rzeczowy wykaz akt dla Spółdzielni Mieszkaniowej (...) (k. 387-396) nie mają znaczenia dla ustalenia, że do czerwca 2004 roku nie były wystawiane faktury z rozważanego tytułu, a pozostałe wystawione zostały powódce okazane (podpunkt d). Dywagacje dotyczące planu kont powódki z lat 2001 do 2004 także nie mają znaczenia; z tytułu egzekucyjnego wynika obowiązek okazania faktur księgowanych na oznaczonym koncie, a nie na innych kontach, szczegółowo przez powódkę wymienionych (podpunkt e). Ustalenie spisu faktur zaksięgowanych przez powódkę na wymienionych kontach - co wielokrotnie powtarzano - wykracza poza treść tytułu egzekucyjnego statuującego obowiązek okazania faktur księgowanych na oznaczonym koncie. Po raz kolejny należy również podkreślić, że pozwana – wbrew treści tytułu wykonawczego - nie domagała się okazania jedynie faktur, ale innych dokumentów niespełniających definicji faktury albo okazania faktur księgowanych na koncie (kontach) niewymienionym w tytule egzekucyjnym.

18. Reasumując - obowiązkiem powódki objęto udostępnienie (okazanie) faktur wystawionych w latach od 2001 do 2011 zaksięgowanych na określonym koncie, co nie oznacza, że w każdym roku wystawiano faktury. Moc wiążąca postanowienia sądu rejestrowego rozciąga się na obowiązek okazania faktur wystawionych w oznaczonym okresie, a nie faktur wystawianych w każdym roku. Innymi słowy, powódka okazała wszystkie wystawione przez siebie faktury w latach od 2001 do 2011 zaksięgowane na oznaczonym koncie i zdarzenie to nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego, jest wykonaniem zobowiązania i zdarzeniem skutkującym pozbawieniem tytułu wykonawczego wykonalności.

19. Z tych przyczyn apelacja pozwanej podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

20. Pozwana przegrała postępowanie apelacyjne, zobowiązana jest do zwrotu powódce celowych kosztów (art. 98 k.p.c.) - wynagrodzenia pełnomocnika powódki w kwocie 120 zł, ustalonego na podstawie § 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm.) w mającym zastosowanie w niniejszej sprawie brzmieniu obowiązującym przed 27 października 2016 roku (rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku, Dz.U. z 2016 roku, poz. 1668).

SSR (del.)(...)SSO(...)SSO (...)